

השוטר נגד הפרוצה

במקצוע בעלותן לישראל. אחרות. בעיקר ילדות הארץ ש' בהן, מתחילות בפריצות בהשפעת חברה רעה, מבני העולם התחתון. את הנערה מגלה סרטור, מצליח לשדל אותה, ביחוד אם גילה הוא בין 14 ל-16. הוא מבחין בנחות-לפיתוי שבהן, יוצא איתן לבילוי, מתחבב עליהן, מסבך אותן בעוון פלילי קל, לעתים אף מלשין עליהן, לכשהן נאסרות הוא מוציא אותן בערבות, מוכיח להן על-ידי כך את נאמנותו-מצד שני יראות הנערות פן יחול להישען אותן בעת צרה, חשות עצמן נתונות לחסדיו, עושות את כל אשר הוא דורש מהן.

גידול בפשעים

מצויים גם בעלים המאלצים את נשותיהם לעסוק בפריצות, נהגה שהתפשט בישראל עם העלייה האחרונה, נפוץ מאד בארצות המזרח. אם כי הפריצות בארץ עדיין בחיתוליה ומספרן היחסי של הפרוצות המקצועיות בישראל פעוט בהשוואה לארצות אחרות, היא מתהווה בעייה רצינית ביותר, רבים טוענים להקמת בתי-בית חוקיים, נקיים תחת פיקוח רפואי. הסיבות לכך הן: שום חוק לא יעקור את הפריצות מן השורש, יהפוך אותה רק לבלתי-חוקית, עקיפת חוק אחת תגרוך אחריה עקיפת חוק אחרת, הפריצות הבלתי-חוקית תגרום לפשעים פליליים אחרים.

כמו כן, על פריצות בלתי-חוקיות אין פיקוח רפואי, היא גורמת להתפשטות מחלות. אסמכתא לכך רואים בגידול הכללי בפשעים בצרפת, 30% מאז ביטלו את חוקיות בתי-הבוסת שם ב-1946.

שוללי הפריצות החוקית מתנגדים לכל פריצות, בכל צורה שהיא. מסבירים הם: חברה בריאה חייבת להיות מושתתת על יחסי-מין תקינים. אם ידעו הגברים שאין פרוצה אליה יוכלו ללכת בשעת צורך, יהיו דואגים יותר למצוא להם נשים משלהם.

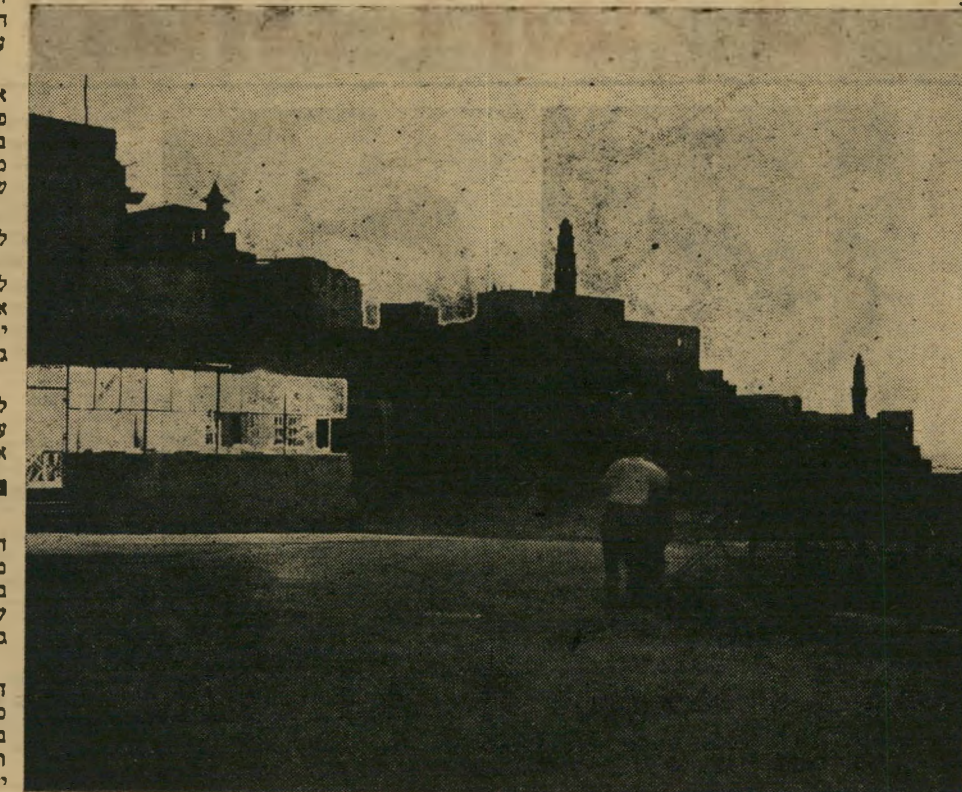
הטענה העיקרית: אם כי אי-אפשר לחסל את הפריצות לגמרי, הרי כל עוד היא בלתי-חוקית אפשר לצמצם אותה במידה מרעת.

אס-מותרות

בארצות רבות בעולם הפריצות היא חוקית, באחרות, כמו אנגליה, צרפת, מדינות מסוימות בארצות הברית — בלתי-חוקית, אך נסבלת על-ידי ה"שלטונות, לפחות במקום אחד מגלה גם התלמוד אי-התנגדות לפריצות.

כך, על כל פנים, טוען ברלה, יהוי די עשיר, המסתמך על כתוב שטי" כומו: מי שמתגבר עליו יצרו, יל" בש שחורים, יסע למקום שאין מכו" רים אותו, יעשה את שיעשה — ו" ישוב.

ברלה, שתרם בשעתו 15 אלף ל"י להגנה, מציף את הכנסת והמשטרה בתוכריים, בהם הוא דורש היתר ל" הקמת בית-בושת לדוגמה. הוא לא מצא עד כה איוון קשבת אף כי הבטיח לא להוציא נערות צעירות לתרבות רעה, להעסיק רק נשים בעלות-נשיון, לשלם 5000 ל"י לשנה מס הכנסה, בתוספת של 1½ ל"י מס מותרות לכל "ביקור".

נוף העיר העתיקה, יפו — מרכז הפריצות בפרוט, בדירה, בבית-קפה וגם בהזמנה

מספר הפרוצות בנות רומניה והונגריה. 15 אחוז מהן הן צבריות.

אחרי שנתיים: דירה

רק חלק קטן מכל הגשים הללו הגיע אל הפריצות מתוך נטיות מיניות לא-נורמליות. פרוצות מקצועיות עוסקות בפריצות לרוב מתוך סיבות כספיות, שאינן לרווחים קלים, אחרות מהן מסוגלות לנהל חשבונות מדוייקים, כמו למשל, הפרוצה שהחליטה לעבוד שנתיים, לחסוך 5000 ל"י, לקנות דירה, להינשא לגבר הגון, היא ביצעה את תכניתה לכל פרטיה ודקדוקיה, חיה היום כאשה נאמנה לבעלה. כך "נקלטו" גם מאות רבות של פרוצות שטיפלו בחיילים הזרים בימי מלחמת העולם השנייה, נישאו אחר כך ברובן והפכו אמהות רגילות.

אחרות החלו עוסקות בפריצות עוד בחוף-לארץ, המשיכו וזוהר זה בתחיקה הוא המאפשר את העבודה העיקרית.

"אולם אין כל טעף האוסר בית בושת של אשה אחת, וזוהר זה בתחיקה הוא המאפשר את העבודה העיקרית.

סמל המשטרה סקר את האנשים העומדים לפקודתו. אתם השניים, ללא מדים, אינכם מוכרים בקפה. אתם תשבו בו, תשימו עין על האנשים היוצאים ממנו לעבר הפרוט. ליד הפרוט עצמו מחכים לנו ארבעה שוטרים אחרים, בבגדים אזרחיים. לובשי המדים יעלו על הסגור ויסעו אחרי מכונית. אל הקפה!"

השעה הייתה 19:20. עשר דקות נותרו עד לשעה שנקבעה לתחילת סיור השטח. האנשים לובשי האזרחית שצעדו ברחוב הראשי לעבר הפרוט, השתדלו אל בבלוס. כי סרטור הפרוט צות דאג להבטיח את הגישה הזאת על-ידי שני רוכבי אופנוע שסיירו לאורכו של הרחוב. הם הכירו כמעט כל שוטר. כשעה פתוח, כסמוך לפרוט, עשתה קבוצת אנשים את דרכה לעבר העצים. בראש צעדו שלוש נערות צעירות. אח"ריהן, גברים מספר. מאסף שימש צעיר לבוש חולצה לבנה. "הולכים לעבודה", לחש הסמל, "אם יהיה מזל, נצליח לתפוס אותם. עכשיו — אל הקפה!"

בשעת המשע

כעבור עשר דקות, לאחר סריקה בקפה שלא הביאה תוצאות, פנתה קבוצת השוטרים במדים אל הפרוט. ארבעת לבושי האזרחית קידמו את פניהם בקריאות שמחה:

"תפסנו אותם, בשעת המשע!"
"יופי!" קרא הסמל, טפח על כתפו של אחד מהם. רק תפיסה ב"שעת משע" יכולה לשמש הוכחה למעשה פריצות.

"אחח התחמקה מאתנו", הוסיף ה"בלש. "אבל שוש ורשל בדינו. איתן היו שני גברים, כולם לא לבושים ביותר. בעל החולצה הלבנה, הוא הסרטור!"

ת'קצב מסחר

זה היה אך פרק אחד קטן בחיי הפריצות בישראל. הפריצות במקור מות כמו פרזיסים. מיגרשים ריקים, נחשבת לדרגה הנמוכה ביותר בסדר למ המקצועי. המקום האופייני ביותר תר הוא השטח הגדול ביפו, בסמוך לבית-הסוהר. כאן, בין הריסות העיר העתיקה, עובדות פרוצות כמעט ל"ל" לה לילה. הן מקדישות דקות מספר לכל לקוח, עובדות כשתים שלוש שעות ליום. הכל נעשה תחת כיפת השמים. בפחד, בחיפזון.

שלב יותר גבוה הוא "עסק" בתוך בניין. לרוב הרי אלה שלושה חד"רים: חדר לגבר המתפשט, חדר ש"בו נעשית ה"עבודה", חדר הלבשה. סידור זה נעשה כדי לאפשר עבודה מהירה. הכל נעשה במיקצב מסחר. שיטה אחרת היא שיטת ה"הזמנה". הנערות יושבות בבתי-קפה, מושכות את תשומת לב הלקוחות. מקבלות "הזמנה". שיטה זו נפוצה בעיקר בחיפה, נהוגה גם ביפו ותל-אביב, אפילו במקומות הנחשבים ל"מהוגנים ביותר. בקרבת בתי המלון המהודרים.

בידיעתו או שלא בידיעתו של בעל בית המלון. הפריצות האלגנטיות ביותר, היקרה ביותר, הנוחה ביותר מבחינתו של הלקוח, נעשית כ"עסק פרטי" של אשה אחת או יותר, השוכרת חדר בדירה. בידיעתו של בעל הבית.

שלושה חדשי גאסר

הלקוחות הם רחוקים ונשואים, בני גילים שונים, לסוגים הזולים יותר, המ"מולוכים", נתפסים בעיקר אנשי העולם התחתון וידידיהם, גם נוצר. העסקים הפרטיים מושכים את בעלי האמצעים, אנשים מהוגנים, ושואים רבים, המעוניינים בשתיקה. המחיר הוא מ-2½ ל"י בשטח הגדול ועד 15 ל"י בעסק פרטי.

הפריצות אסורה לפי החוק הפלילי. סעיף 151 קובע כי כל בית או חדר בהם יושבות או מקורות שתי נשים אי יותר ל"בט ביצוע מעשי פריצות, ייחשב לבית בושת". סעיף אחר מדבר על "אדם המחזיק או מנהל או עוזר לנהל בית בושת". סעיף 166 קובע כי כל גבר החי על רוחיה

בדמיונה חשבתי תמיד על בריחה, ממש" סרת ישראל לא אברח!"

פראג העיר כי לא יפה היה לשלוח דוקא אותו, בעל לאשה הרה, לפעולה כזאת. הרי סיף: "אלה ששלחו אותך לא יתמכו בך עכשיו!" אולם תמיר הבטיח, בחיוך לגלגני, כי "המתחרת שאורגנה ע"י תנועת-החרות תשלם למשפחתו 250 ל"י לחודש!" היתה זאת, כמובן, הודעה היתולית בלבד, שבאה (המשך בעמוד 10)

מדינת ישראל ברגע זה!" אמר תמיר למרשו בנוכחותו של פראג, כשבא לשוחח עמו במשטרת הצפון. אחר-כך שאל בחיוך, היכן חבוי בחדר המקרופון. פראג הציע לו לעבור לחדר אחר, אך תמיר ויתר על כך, נשאר עם מרשו בחדר שתריסיו הוגפו, כי ששוטר מזוין שומר עליו מן המרפסת ב"חץ.

תוצאת השיחה: שילנסקי טרב למסור כל הודעה שהוא, הבטיח, לבקשת עורך-דינו:

בחירת עורך-הדין ענינה את המשטרה: שמואל תמיר, בן-רחביה שהיה ממפקדיו ה"גבוהים של אצ"ל ואירגן (עם שמואל מר" ליון) אופוזיציה בתנועת-החרות, הוא בעל שם פוליטי, נוסף על שמו המקצועי. אולם גם כאן באה אכזבה — שילנסקי הוא לקוח חתיק של תמיר, שייצג אותו לפני שנה ב"בוררות, שעה שפרש מחברת המזואיקה. "היוזר ממר פראג, הוא הקצין המוכשר ביותר והאדם המסוכן ביותר בשבילך ב"

האדם המסוכן ביותר!" יתכן ש' המשטרה היתה באמת נגישה למאסר פעי לים של תנועת-החרות — לולא טרב הע" צור באופן עקשני לפתוח את פיו, אפילו יהודה פראג, ראש האגף הפלילי בעל הכ" שרון הפסיכולוגי שהדגיש שלו מחקרת שאלתיאל בן-יאיר שיחק תפקיד כה רב ב" משפט פצצת פנקס לא הצליח הפעם להוציא דבר מן העצור, פרט להודעה שימסור הצד" רה אחרי שידבר עם עורך-דינו.